

නමෝ බුද්ධාය

දාහ නව වෙනි වෙනම
ආරම්භය: 2001-07-05

මාසික ධර්ම සංග්‍රහය අංක: 194

ශ්‍රී. බු. ව. 2560

2016-09-16

නිකිණි කළාපය

සංසාරය

අති ප්‍රජ්‍ය දීර්ඝගම සුධම්මාභිවංශ නාභිමිපාණන් විසිති

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

කාරුණික පින්වත්නි,

ස්කන්ධයන්ගේ ද ධාතුන්ගේ ද ආයතනයන්ගේ ද පරම්පරා වශයෙන් නො සිටී. පැවැත්ම සංසාරය යැයි කියනු ලැබේ. සංසාරය කුමක් දැ යි තවත් කුමක් කියතහොත් ජාතියෙන් ජාතිය නැවත නැවත උපදනා සත්වයන් ගේ ජාති පරම්පරාව හෙවත් නව පරම්පරාව සංසාරය යැයි කිය හැකිය. ලෝකයෙහි අනන්ත සත්වයෝ ඇත්තාහ. ඔවුන්ගේ සංසාරයේ පටන් ගැනීමක් නැත්තේය. එබැවින් තර්කයන් වහන්සේ විසින් "අනමතත්තොයං භික්ඛවේ සංසාරො සුඛිනාකෝටි හ පඤ්ඤායති" යි වදාරන ලද්දේ ය. "මහණෙනි මේ සංසාරය නො දන්නා ලද අගක් ඇත්තේය. එහි මුල පටන්ගැනීම නො පෙනෙන්නේය." යනු එහි තේරුම ය. එසේ වදාරන ලද්දේ සංසාරයා ගේ පටන් ගැනීම වූ මුල් කොත තිබියදී ම තර්කයන් වහන්සේට එය නො පෙනෙන නිසා නොව සංසාරයා ගේ මුල් කොතක් නැති නිසාය. නැති දෙයක් කෙසේ පෙනිය හැකිද? නො හැකි ම ය.

මුල් කොණක් නැත්තා වූ මේ සංසාරය ඉතා දීර්ඝ බැවින් එක් එක් සත්වයෙකු විසින් අතීතයේ නූපත් ජාතියක් නැත. එක සත්වයෙකු එක් එක් ජාතියක උපන් වාරයන් ගේ ප්‍රමාණයක් ද නැත. සංසාරය අති දීර්ඝ බැවින් මේ මහ පොළොවේ හී එක් එක් සත්වයෙකු විසින් නූපත් තැනක් ද නො සිටී තැනක් ද නොමළ තැනක් ද මළ සිරුර නො දැමූ තැනක් ද නැත.

තමා මළ කල්හි, මළ සිරුර දැමීමට අනෙකකු ගේ මළ සිරුරක් නො දැමූ ශුද්ධ ස්ථානයක් වශයෙන් තැනක් නිසම කරගෙන සිටියා වූ උපාසාල්තක නම් බමුණා හට තර්කයන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක. මේ ප්‍රදේශයේ උපාසාල්තක යන නම ඇතියවුන් ගේ මළ සිරුරම තුළස් දහසක් (14,000) මෙහි දවා තිබේ. ලෝකයේ නො මළ තැනක් නම් නැතය යනු එහි අදහසයි. ඉතා දීර්ඝ වූ මේ සංසාරයෙහි එක් එක් සත්වයෙකු ගේ මව නො වූ සත්වයෙක් ද පියා නොවූ සත්වයෙක් ද පුත් නොවූ සත්වයෙක් ද දු නොවූ සත්වයෙක් ද සුලභ නො වෙත්. යැයි බුදුන් වහන්සේ වාදාළ සේක. තව ද අනවරාග්‍ර සංසාරයෙහි එක් සත්වයෙකු බිච් මච්චිරි ද හැඩු කඳුලු ද අනුන් විසින් හිස කපනු ලැබීමෙන් ගැලු ලේ ද යන මේ එක එකක්ම සාගර ජලයට අධික බව තර්කයන් වහන්සේ වදාළ සේක.

තව ද සංසාරය ඉතා දීර්ඝ බැවින් දිවුදු වූ වීරුප වූ කෙනෙකු දුටු කල්හි මම ද මේ දීර්ඝ වූ සංසාරයෙහි මෙසේ විසුයේ මැ යි ද අලංකාරයන් සැරසී සිටින සැප ඇති කෙනෙකු දුටු කල්හි මම ද පෙර මෙබඳු සැප ලැබූ වෙමි යි ද නිශ්චයට පැමිණිය යතු බව ද තර්කයන් වහන්සේ වදාළ සේක.

සසර සැරිසරන්නා වූ සත්වයන් සුභතියෙහි හි ද උපදින නමුත් බොහෝ සෙයින් උපදින්නේ දුගතියෙහි ය. එබැවින් ඔවුනට සතර අපාය සිය නිවෙස බදුය. එක් එක් සත්වයෙකු විසින් වර්ෂ සිය ගණනකට වරකදු පිපාසාව සංසිදෙන පමණට පැනක් හා කුසගින්න සංසිදෙන පමණට අහරක් ද නො ලැබ ඉතා දුකයේ කල් යවන ජේතව අතීතයෙහි උපන් වාරයන් ගේ ප්‍රමාණයක් ද හැන්දේය. භයානක රූප ඇති යම රකුසන් විසින් වෑ පොරෝ වලින් කපමින් යහුල් වලින් අතිමින් ගිනියම් වූ ලෝහ ගුලි ලෝ දිය මුව බහාලමින් අප්‍රමණ දුක් දෙන සංජීව ආදී හරකවල උපන් වාරයන් ගේ ප්‍රමාණයක් නැත්තේය. නිවනට නො පැමිණ සසර රැදුනහොත් සත්වයාට මතු ද ඵයේම කටුක දුක් බොහෝ විදින්නට සිදුවන්නේ ය. කරුණු මෙසේ හෙයින් සසර රැදී සිටීමේ භයානකත්වය නිම කල නො හේ. ඒ බව දුන් බුද්ධාදී උත්තමයෝ සංසාර බන්ධනය සිදු, සසරන් එතෙරව තිටත් පුරයට පිවිසුනා ය. දුකින් මිදුණු කැමැත්තෝ ඒ නිවනට පැමිණීමට උත්සාහ කරන්වා.

සංසාරයේ ආයු කාලය (වේළුපල සුභය)

මනුෂ්‍යයාගේ ගුණධර්ම පිරිහෙමින් පවතින විට, ආයුෂ අවුරුදු අසංඛ්‍යයේ සිට අවුරුදු 10 දක්වා අඩුවී, ක්‍රමයෙන් ගුණධර්ම වැඩෙන විට නැවතත් ආයුෂ අසංඛ්‍ය දක්වාම වැඩීවේ. මෙතරම් කාල සීමාවක් අන්තකල්පය නමින් හඳුන්වන අතර සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ නමක් පහළ වනුයේ මනුෂ්‍යය ආයුෂ පිරිහෙමින් පවතින අවුරුදු ලක්ෂයක් සියයන් අතර තුරය.

ජාති, ආඥා සහ විෂය යනුවෙන් බුද්ධි ක්ෂේත්‍ර ප්‍රභේද තුනක් පිළිබඳව විස්තර වේ. බෝධිසත්වයන් මව් කුස පිළිසිඳීම, උත්පත්තිය, බුදුවීම ආදී අසිරිමත් අවස්ථාවලදී කම්පාවීම් සිදුවන දාය දහසක් සක්වළ "ජාති ක්ෂේත්‍රයට" අයත් වේ. සම්බුදුවරයෙකු ගේ "ආඥා ක්ෂේත්‍රය" නම් කෝටි ලක්ෂයක් සක්වළ ප්‍රදේශය යි. රතන, බන්ධ, ආධානාවිය හා ධජග්ග ආදී පිරිත් දේශනාවන් හේ ආනුභාවය මෙම කෝටි ලක්ෂයක් සක්වළ පුරා පැතිර පවතී. ඉරෙ හි සඳෙහි එළිය පැතිරෙන සීමාවට අයත් අසීමිත ප්‍රදේශයකට සක්වළක් යැයි කියනු ලැබේ. භූමි තල 31 ක් පිළිබඳ බුදුදහමේ සඳහන් වන අතර අප පිටත් වන මනුෂ්‍ය ලෝකය ඇතුළු තිරිසන් ලෝකය, ජේත ලෝකය අසුර හා හිරිය මෙන්ම දිව්‍ය ලෝක 06, රූප ලෝක 16 ක් හා අරූප 04 ක් ද එකම ලෝක ධාතුවක් තුළ පවතී.

අන්තකල්පයක් විනාශය වන ක්‍රම තුනකි. ඒවා නම් අවි ආයුධවලින්, දුර්භික්ෂයෙන් සහ වසංගත රෝග මගිනි. මේ අප ගතකරන්නේ මහා කල්පයේ සිව්වන අන්තකල්පය වන අතර තවත් අන්තකල්ප 60 ක් ගතවීමෙන් පසුව මහා කල්ප විනාශය සිදුවේ. මෙහි බුදුන් මතු පහළ වන්නේ පස්වන අන්තකල්පයේදී මිනිස් ආයුෂ අවුරුදු අසූදහසක් වන විට දීය.

දිව්‍ය භූමි 06	එක් දිනයක මනුෂ්‍ය වසර	පරමායුෂ දෙව්ලොව වසර	පරමායුෂ මනුෂ්‍ය වසර
වාතුර්මහාරාපිකය	50	500	අනු ලක්ෂයකි
තාවතීංසය	100	1000	තුන්කෝටි හැට ලක්ෂයකි
යාමය	200	2000	ඌහතර කෝටි හත් ලක්ෂයකි
තුසිතය	400	4000	පනස් හත් කෝටි හැට ලක්ෂයකි
නිමමාණාරතිය	800	8000	දෙසිය තිස් කෝටි හත් ලක්ෂයකි
පරනිමිමිත වසවත්තිය	1600	16000	නවසිය විසි එක්කෝටි හැට ලක්ෂයකි

අන්තකල්ප 64- අසංඛ්‍ය කල්ප 01 අසංඛ්‍ය කල්ප 04 - මහා කල්පය 01
 ඉතාමත් බලවත් කුසල කර්මයකින් ධර්මය භූමින් හි (බුද්ධිම ශ්‍රෝත) උපත ලැබීම සිදුවන තිසා මෙම භූමින් හි ආයු ප්‍රමාණය දක්වා ඇත්තේ කල්ප වලිනි.

ප්‍රථම ධනාන භූමි 3

1. බ්‍රික්මහාරජපය	ආයු කාලය අසංඛ්‍ය කල්පයකින් 1/3 කි.
2. බ්‍රික්ම පුරෝහිතය	ආයු කාලය අසංඛ්‍ය කල්පයකින් 1/2 කි
3. මහාබ්‍රික්මය	ආයු කාලය අසංඛ්‍ය කල්පයකි

ද්විතීය ධනාන භූමි 03

1. පරිත්තාන	ආයු කාලය මහා කල්ප 02
2. අප්පමාණාසුභ	ආයු කාලය මහා කල්ප 04
3. ආභස්සරය	ආයු කාලය කල්ප 08

තෘතීය ධනාන භූමි 03

1. පරිත්තසුභ	ආයු කාලය මහා කල්ප 16
2. අප්පමාණාසුභ	ආයු කාලය මහා කල්ප 32
3. සුභකිණ්භ	ආයු කාලය මහා කල්ප 64

චතුර්ථ ධනාන භූමි 02

1. වේගප්ඵලය	ආයු කාලය මහා කල්ප 500
2. අසඤ්ඤාසත්වය	ආයු කාලය මහා කල්ප 500

සුද්ධාවාස භූමි 05

1. අවිභ	ආයු කාලය මහා කල්ප 1000
2. අතප්ප	ආයු කාලය මහා කල්ප 2000
3. සුදස්ස	ආයු කාලය මහා කල්ප 4000
4. සුදස්සී	ආයු කාලය මහා කල්ප 8000
5. අකනිට්ඨ	ආයු කාලය මහා කල්ප 16000

අරුපාවචර භූමි 4

1. ආකාසානඤ්චාසතනය	ආයු කාලය මහා කල්ප 20000
2. විඤ්ඤාණාඤ්ඤාචාසතනය	ආයු කාලය මහා කල්ප 40000
3. ආකිඤ්චඤ්ඤාසතනය	ආයු කාලය මහා කල්ප 60000
4. නේවසඤ්ඤාණාසඤ්ඤාසතනය	ආයු කාලය මහා කල්ප 84000

කල්පයක් කියන්නේ කොපමණ දිග කාල පරාසයකටද?

සුභු පිටකයට අයත් සංයුක්ත නිකායෙහි අනමතග්ග සංයුක්තයේ සාසන සුත්‍රයෙන් කල්පය පිළිබඳව උපමාවක් ආසුරෙන් බුදුරදන් පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා. දිනක් එක්තරා හිතඉවක් විසින් ස්වාමිනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස කල්පය යනු සංඛ්‍යාත්මකව දැක්විය නොහැකි දෙයක් නම්, එය උපමාවක් මගින් හෝ පහදා දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලැබුවා. එවිට අප ගෞතම බුදුරදන් මෙලෙස පැහැදිලි කිරීමක් කළ සේක.

මහණෙනි දිගින් පළලින් හා උසින් යොදන බැගින් වූ ප්‍රාකාරයකින් (තාප්පයකින්) වට වූ නගරයක (භූමියක) සම්පූර්ණයෙන් ම අබි ඇට පුරවා (අතුරා) කිසියම් කෙනෙකු අවුරුදු සියයකට වරක් එයින් එක අබි ඇටය බැගින් ඉවත් කරයි නම්, ඒ අනුව ඉතා දීර්ඝ කාලයක් ගත වීමෙන් එහි අබි ඇට සියල්ල ම ඉවත් වී යා හැකිය. එහෙත් කල්පයක් ගෙවී අවසන් නොවේ. කල්පය යනු ඊටත් වඩා දිගු වූවකි. තව ද අනමතග්ග සංයුක්තයේ "පබ්බත සුත්‍රයෙහි" එන කසිසඵ හෙවත් පර්වත කල්ප උපමාවෙන් ද ගෞතම බුදුරදන් කල්පය යනු කොතරම් දීර්ඝ කාල පරාසයක් ද යන්න පිළිබඳව මෙබඳු පැහැදිලි කිරීමක් කර තිබෙනවා.

මහණෙනි, යම් සේ දිගින්, පළලින් හා උසින් යොදනක් (නුතන සැතපුම් දහයක) බැගින් එක සමාන වූ එක ඝන (මැද හිස් හැකි) මහා කළුගල් පර්වතයක් වේ ද, එම කළුගල් පර්වතය (දේවතාවෙකු හෝ අසලින් යන කෙනෙකු) අවුරුදු සියයකට වතාවක් ඉතා

සිහිදු කසි (සේද) පඵචකින් පරිමැදීම (පිය දැමීම නියා ඉතා දීර්ඝ කාලයක් ඇවැරීමෙන් මේ මහා පඵචනය සම්පූර්ණයෙන් ගෙවී අවසන් වී යා හැකියි. එය, එසේ ගෙවී අවසන් වුවත්, කල්පයකට ඇති කලාපය හෝ අවුරුදු ගණන අවසන් නොවේ. සංයුක්ත නිකායේ අනමතග්ග සුත්තයේම තවත් සුත්ත දේශනාවකින් කල්පවල කාලය ගතවීම වගේ ම අපේ නවයේ (සයර) දිගු බව ගැනත් විස්තර කර තිබේ. දැවසක් එක්තරා බමුණෙකු බුදු හිමියන් සමීපයට පැමිණ "ලෝකයේ කාලය දැනට කොතෙක් ඉක්මවා ගොස් තිබේද? ඒ වගේ ම දැනට ඉක්ම ගොස් ඇති කල්ප ගණන කොපමණ ද? යනුවෙන් විමසා සිටීයා. එවිට බුදුරජුන් විසින් ඔහුට මෙසේ පිළිතුරු දෙනු ලැබුවා.

"බ්‍රාහ්මණය, මෙතෙක් ඉක්ම ගොස් ඇති කල්ප ඉතා බොහෝය. ඒවා සිය ගණනක් ය. දහස් ගණනක් ය. ලක්ෂ ගණනක්ය කියා ප්‍රමාණයෙන් දැක්විය නොහැකි තරම් ය. බ්‍රාහ්මණය මේ ගංගා නදිය පටන් ගන්නා තැන සිට මුහුදට වැටෙන තැන දක්වා වූ සියලු ම වැලිකැට ප්‍රමාණය ගැණිය (ගණන් කල) නොහැකි සේ. අතීතයේ ගත වූ කල්ප ගණනත් ප්‍රමාණය කළ නොහැකි වේ.

ප්‍රඥාධික බුදු කෙනෙකු වූ අප ගෞතම බුදුරජුන් සාරාසංඛ්‍යය කල්ප ලක්ෂයක් පුරා පෙරැමදුම් (පාරම්) සම්පූර්ණ කළා. මෙයටත් පෙර මහා බෝධිකාණන් විසින් දීපංකර බුදුන් ඉදිරියේ නියත විවරණ ලැබීමට පෙර මනෝ ප්‍රණීදානය සහ වාක් ප්‍රණීදානය ලෙස දහසය අසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් විවරණ සම්මා සම්බුදුවරු 512,000 ක් හමුවේ පුරුහු ලැබුවා. මේ අනුව ගෞතම බුදුරජුන් ගේ මුළු පාරම් කාලය විසි අසංඛ්‍යකුත් කල්ප ලක්ෂයක් වන අතර එම කාලය තුල හමු වූ සම්මා සම්බුදුවරු ගණන 512,027 නමක් වන බව දත යුතුය.

අනාගතයේ විර්තාධික බුදු කෙනෙකු ලෙස, මතු බුදුවන මෛත්‍රීය බෝසතුන් යොළසාසංඛ්‍යය කල්ප ලක්ෂයක් තිස්සේ පාරම් දම් පුරා සිටිනවා.

ඔබ ආචාරි සම්මා සම්බල සරණයි !

මිනිසාගේ පරම යුතුකම මිනිසාට සේවය කිරීමයි
ධර්මදානය පිණිස නොමිලයේ බෙදා හරින ලදී.
බරපැන සැපයීමට කැමති පිංචතුන් ඉහත ලිපිනයෙන් විමසන්න